

ви търпѣнието? Ето чрѣзъ него ти си сега въ моя власть!“

Веднажъ, тъкмо когато царьтъ раздаваше правосъдие, доведоха му сжщо и разбойниците, които едно врѣме бѣха го нападнали въ гората.

Той опрости двамина отъ тѣхъ, взе ги въ палата си, а другитѣ прѣдаде на тежко наказание. Тая присжда на царя подигна отново неблагоприятность въ народа, но Абу-Сабъръ никакъ не се безпокоеше отъ това. Той откри на своитѣ синове, щомъ остана самичкъ съ тѣхъ, своето произхождение, и послѣднитѣ го прѣгърнаха радостно. Но, когато узнаха за сждбата на майка си, тѣ се нажалиха много и не можаха да вкусятъ отъ сладостта на щастието.

Наскоро, слѣдъ това, се яви прѣдъ царя, заедно съ своята жена, единъ князь, който горчиво се оплакваше отъ жена си, че послѣдната не искала по никой начинъ да отговори на неговата обичъ и отблѣсвала съ отвращение неговитѣ милувки. Царьтъ, обаче, на мѣсто да накаже жената, заповѣда да отрѣжатъ главата на княза, а жената взе при себе си въ палата. Пакъ започна народьтъ да шушне съ негодуване. Царьтъ тогава извика: „Мили мои по-

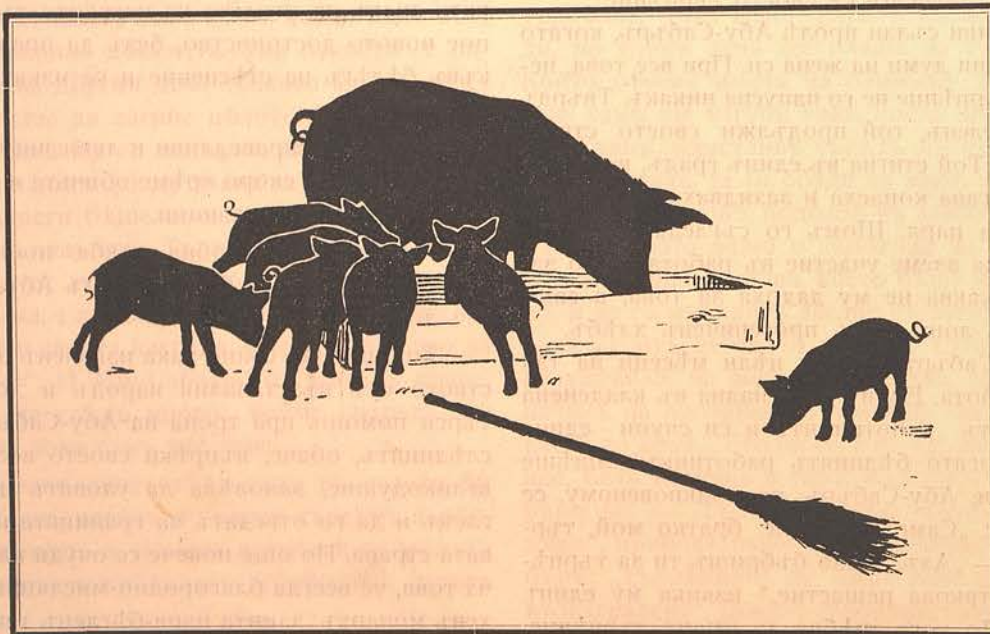
даници, врѣме е вече да ви обясня нѣкои работи“. И той обясни на слушащия народъ, че той не е никакъвъ братъ на царя, че братьтъ на царя отдавна бѣ умрѣлъ, и разправи надълго по какъвъ начинъ бѣ затворенъ въ клада-неца.

По нататкъ разправи той, че царьтъ бѣжанецъ, който бѣ дошълъ при него да проси подкрѣпа, бѣ изпждилъ нѣкога него самия отъ домашното му огнище, защото бѣ хвалилъ търпѣнието; че разбойниците му бѣха откраднали двата сина, които той отпослѣ бѣ позналъ въ двата млади момци, които той опрости, и че князьтъ, когото той веднага обезглави, му бѣ открадналъ нѣкога собствената жена, която сега той бѣ взелъ за своя съпруга. — „Отсждете сега, дали несправедливо съмъ постъпилъ“, добави на края Абу-Сабъръ.

Народьтъ, разбира се, му отдаде пълно право и го обикна още повече.

Абу-Сабъръ, чието търпѣние биде още увѣнчано съ царска корона, живѣ още дълги години съ жена си, като господаръ на своята страна. Слѣдъ неговата смъртъ, синоветѣ му поеха управлението на царството.

Отъ нѣмски прѣведе: Г. П.

СЪМЕЙСТВО.